

O PRIMĂVARĂ MAI SĂRACĂ ÎN VERSURI: In memoriam poetei dorului și a singurătății

LANSARE DE CARTE

Lansare post-mortem

Miercuri
21 mai 2024
13:00

Sala Tinert, parter
Str. Hagii Chiriac, nr. 2
Vaslui

Moderator: Alina Tanasă
Invitați:
Pavel Toma
Bronia Corjan
Romeo Crețu
Liliana Moga

0233/4211047 | bjvaslui@yahoo.com | www.bjvaslui.ro

Primăvara, anotimp al speranței și al mugurilor care se deschid timid sub razele blânde ale soarelui, a adus, într-o zi de prier (10 aprilie 2024), o veste ce a întristat sufletele celor ce iubeau cuvântul și frumusețea sa ascunsă în versuri.

Poeta și prozatoarea Liliana Elena Muștic a ales să părăsească această lume, lăsând în urmă amintirea unui suflet ales. A plecat la fel de discret precum a trăit, parcă nevrând să deranjeze pe nimeni. Au rămas în sufletele noastre amintirile: momente frumoase și delicate ca florile de mai. Au rămas ecoul versurilor sale, șoaptele sufletului ei care au atins coardele sensibile ale multor iubitori de poezie.

Plecarea ei într-o zi de primăvară, în plină desfășurare a naturii și a vieții, pare o ironie a sortii. Totuși, poate că a ales acest moment pentru a se topi în splendoarea renașterii, pentru a deveni parte din frumusețea efemeră a anotimpului. Poate că sufletul său a simțit nevoia unei noi primăveri, una eternă.

S-a născut în prima lună a primăverii, pe 27 martie 1961, în Vaslui. Toată viața a iubit literatura, în special poezia; a iubit teatrul, în special actoria. Și-a dorit foarte mult să joace pe scenă, dar Dumnezeu a avut alte planuri pentru ea, ea însăși un per-

sonaj în marea piesă a Vieții. Reflectând profund și matur asupra vieții se întreba:

Ce-i viața?

Toată tinerețea m-am întrebat
dacă viața își bate joc de mine,
dar viața niciodată nu m-a întrebat
dacă vreau s-o duc rău sau bine.

Nu, nici vorbă, pe parcurs am aflat că
viața-i cel mai dur examen de supraviețuire,
cu lecții zilnice ce m-au învățat a ei prețuire.
Am învățat cum să fiu tot timpul bun
și să nu devin câine pentru un loc sub soare
sau pentru o bucată de pâine, și-am învățat că
viața-i cea mai crudă scenă, pe care joacă
cei mai vicleni actori de pe planetă,
sub bagheta Universului - cel mai iscusit regizor
ce pune-n scenă cele mai năstrușnice roluri:
făcând pe un biet anonim să devină vedetă...
iar iubirea să rămână a lumii ștafetă;
pe când timpul a fost și va rămâne, fără tăgadă,
cel mai bătrân și priceput tămăduitor ce poate
vindeca orice rană și orice dor ca-ntr-o șaradă.

(din volumul *Disensiuni*, Iași, PIM, 2024)

Comparând viața cu o piesă de teatru, poeta ne îndeamnă să trăim conștient, asumându-ne rolul pe care îl avem pe scena vieții, cu toată diversitatea și imprevizibilitatea ei:

Piesă de teatru

Uneori simplă, limpede și încheată
alteori complicată, mohorâtă, întortocheată,
viața-i piesă de teatru în „n” acte,
pusă în scenă de cel mai desăvârșit regizor,
ne îndeamnă pe toți: actori profesioniști
sau simpli amatori
să jucăm cu dragoste de ea
sau cu lehamite, din prima zi și până la moarte.

(din volumul *Popul fără pereche*, Iași, PIM, 2017)

Din adolescență a manifestat o pasiune pentru creația poetică, publicând primele versuri în reviste școlare și în presa locală. Debutul editorial l-a avut la Editura „Macarie” din Târgoviște în anul 2004. Printre premiile obținute se numără și cel de debut, „Radu Săplăcan”, pentru volumul *Lacrimile singurătății*, la cea de-a XXVI-a ediție a Festivalului de Literatură „Armonii de primăvară” de la Vișeu de Sus, Maramureș (2004), acordat de Gheorghe Grigurcu, scriitor și critic literar. A frecventat Cenaclul „Poesis Moldaviae” din Vaslui, apoi a fost membru al Cenaclului literar „ProLITERA” din cadrul Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui.

Liliana Moga, bibliotecar,
BJ „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui